

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 27. Conversio Saracenorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](#)

abscissa, tum pedes, & crura, ita ut tan- Sæculum V.
tum truncus cum capite superesset; cum- A. C. 421.
que adhuc ore JESum Christum confite-
retur, tandem & caput amputatum.

§. XXVII.

Conversio Saracenorum.

Sub Persecutionis initium, & Regni *vit. S. Eu-*
Isdegerdis finem, Magi ad omnes Sa-thym. in An-
racenorum Duces, qui Persis obediebant, *nat. Græc.*
mandata dederunt, ut vias custodirent, *p. 19.*
omnes Christianos caperent, ne quis eo-
rum ad Romanos profugeret. Asphebe-
tes ex his Ducibus unus, commiseratio-
ne in Christianos, quod dirissime habe-
rentur, tactus, non modo fugientibus non
obsistebat, sed data opera juvabat, ut e-
vaderent. Ideo apud Isdegerden accu-
satus, statuit cum filio suo Terebone, &
tota familia ad Romanos configere.
Anatolius, tunc Orientis Prætor, amice
exceptum, Arabibus, Romanorum tri-
butariis, præfecit.

Terebon Asphæbetis filius a cunis me-
dia corporis parte, id est, toto latere dex-
tro a capite usque ad pedes paralyſi la-
borabat. Postquam cum parente in A-
rabiam, Romanis subjectam, transiit, us-
que cum morbo conflictatus, secum una
nocte talia loquebatur: *Terebon! quid*
omnes Medicorum artes tibi profuere? *p. 29.*
quid Magorum nostrorum somnia, quid
Hist. Eccles. Tom. V. H h l ignis,

Sæculum V. ignis, quem adoramus, potentia? quid A.
A. C. 421. astrologorum fabulæ, carmina, & præstigia? nihil omnia juvant, nisi Deus velit.
His apud se perpensis, Deum intercrysas orabat, dicens: *Magne Deus qui creasti Cælum, & terram! si memserum respicias, & ab his morbi afflictione liberes, Christianus fiam, & omni superstitioni Patrum meorum renunio.*
Hæc locutus indormiit; tum visus ipius Monachus, prolixa, & canescente barba, qui interrogavit; quid tantum doleret. Terebon calamitatem suam ei aperit; Monachus respondit: *Fac, quod Deo promisisti, & sanabit te.* Terebon, promissum iteravit, dixitque Monachus: *Euthymius sum, in deserto Orientis decem millibus ab Ierosolyma in torrente adridem viæ Jerichuntinæ habito, si Jannari vis, rejecta mora ad me te conferas!*

p. 20.

Terebon consurgens, somnium narravit patri, is, illico assumpto filio, valida Arabum turba, multisque praesidiis viam ad locum, in somnio designatum, ubi Euthymius, & Theostistus degabant, ingressus est. Monachis, ipsorum Discipulis ad adventum tantæ Barbarum multitudinis expavescentibus, Theostistus, obviam procedens, ad Barbaros ait: *Quem queritis; responderunt; S. Euthymius querimus servum Dei Euthymium. Abbas Theo-*

Theoctistus dixit: *Is nemini usque ad Sæculum V.
diem Sabbati colloquetur, secessit. As-*
phebetes, arrepta Theoctisti manu, fi-
lium suum ei ostendit, qui in hæc verba
locutus est: *Jam diu est, quod me hic
morbus in Persia corripuit. Omnis Me-
dicorum scientia, & Magorum Supersti-
tio frustra fuit, imo increvit malum. In
banc Regionem devectum, me Deus mo-
nuit, & talia mibi in mentem venerunt.
Tum cogitationes suas, & somnium nar-
ravit, subjunxitque: Rogo te igitur ne a
me Medicum, quem mibi Deus ostendit,
abscondas!*

A. C. 421.

Theoctistus hæc Euthymio in sua Cel-
la retulit, qui ratus non licere divinis
revelationibus resistere, ad Barbaros pro-
cessit; postquam magno fervore preces
fudit, signum crucis super Terebonem
format, qui illo temporis momento sana-
tus est. Obstupere Barbari; atque in
JEsum Christum credentes, & in terram
inclinati, rogabant, ut sibi Baptismus con-
ferretur. Euthymius videns, quod ex
corde crederent, lavacrum modicum in
angulo suæ cavernæ parari curavit, &,
satis fidem edocitos, omnes baptizavit;
primo omnium ablutus est Asphebetes,
& Petrus vocatus, & tunc Maris, uxoris
eius frater. Hi duo inter cœteros &
prudentia, & opulentia præstabant. Pro-
ximus his Terebon, & deinde reliqui

p. 23.

H h h 2 omnes

Sæculum V. omnes baptizati. Neophy whole
A. C. 421. ginta dies apud se retentos, ut insine-
ret, & in fide firmaret, tandem dimis.
Verum Maris, Terebonis avunculus, a
sanctis Monachis amplius avelli noluit;
is nuntium Mundo misit, bona, quæ pos-
sidebat maxima, ædificando, & amplia-
cando Monasterio donavit, ibique, pu-
simus Dei Servus, reliquos vitæ dies e-
git. Miraculi fama magnum ægrotorum
diversi generis numerum adduxit, om-
nes sanitati restituti, ita ut brevi tem-
pore Euthymii Nomen per totam Pal-
stinam, & Provincias circumiacentes ce-
lebraretur.

§. XXVIII.

S. Euthymii initia.

ibid. p. 6. Sanctus Euthymius Melitinae, minoris
Armeniae Metropoli, natus erat, Patre
Paulo, & Matre Denesa, tam genere,
quam virtute præclaris. Cum diu in
Tori confortio improles vixissent, ad Ec-
clesiam Martyris S. Poliechi prope urbem
egressi, multos dies in oratione consum-
pserunt. Quadam nocte visi sibi sunt au-
dire vocem bis acclamantis: *Eutbym-*
te. Id est Græce: *Bono animo effici-*
filius nasceretur vobis hoc nomine, qui in
psius Nativitatis tempore tota Ecclesia
animos capiet. Præfigitioni eventus re-
spondit, natus est eis filius mense Augu-
sto,